

Obs. Nyligen ändrades ursprungsversionen på [de](#) av den här sidan. Våra översättare håller på att översätta den nya sidan till svenska.

tyska

Swipe to change

Nationella allmänna domstolar

Tyskland

Här hittar du information om hur de allmänna domstolarna är organiserade i Tyskland.

Det finns ingen officiell översättning av den språkversion du tittar på.

Här kommer du till en maskinöversatt version av innehållet. Maskinöversättningen tillhandahålls enbart för att bidra till förståelsen av texten. Ägaren av sidan tar inget som helst ansvar för kvaliteten på den maskinöversatta texten.

-----svenska-----bulgariskaspanskajeckiskadanskkaestniskagrekiskaengelskafranskakroatiskaitalienskalettiskalituiska
ungerskamaltesiskanederländskapolskaportugisiskarumänskaslovakiskaslovenskafinska

Allmänna domstolar – inledning

Domsrätt i tvistemål

Som förstainstansdomstolar är de **lokala domstolarna** (*Amtsgerichte*) behöriga i tvistemål – huvudsakligen i mål med ett tvistvärde på högst 5 000 euro. De är även behöriga i ärenden oberoende av tvistens värde, t.ex. hyrestvister och familje- och underhållsmål.

Mål i lokala domstolar kan prövas av en ensamdomare.

Som förstainstansdomstolar är de **regionala domstolarna** (*Landgerichte*) behöriga i alla tvistemål som inte tilldelas de lokala domstolarna. Detta rör vanligen tvister med ett tvistvärde på över 5 000 euro.

I princip prövas även mål vid de regionala domstolarna av en ensamdomare. Komplicerade ärenden och mål av grundläggande betydelse beslutas dock i kamrar, dvs. en domstol med tre yrkesdomare.

Regionala domstolar i andra **instans** prövar civilrättsliga mål inom de regionala domstolarna. De består vanligen av tre domare, som prövar överklaganden av domar från lokala domstolar.

Dessutom kan **avdelningar för handelsmål** inrättas vid de regionala domstolarna. Dessa avdelningar är vanligen ansvariga för tvister i första och andra instans mellan affärsmän/köpmän. De består normalt av en yrkesdomare och två lekmannadomare som är köpmän.

De **högre regionala domstolarna** (*Oberlandesgerichte*) är ofta andrainstansdomstolar. I tvistemål prövar de överklaganden av domar från de regionala domstolarna samt överklaganden av lokala domstolars domar i familjefrågor.

Den övre kammaren i de **högre regionala domstolarna** består i princip av tre yrkesdomare. Tvistemål som inte har några särskilda komplikationer och inte är av grundläggande betydelse kan dock överlämnas till en ensamdomare.

Den högsta allmänna domstolen är den **federala högsta domstolen** (*Bundesgerichtshof*), som är sista instans och endast prövar överklaganden som rör lagprövningstalan. Den övre kammaren i den federala högsta domstolen är sammansatt av fem yrkesdomare.

Domsrätt i brottmål

Domsrätt i första instansen

I **domstolslagen** (*Gerichtsverfassungsgesetz – GVG*) anges domstolarnas behörighet i brottmål. De lokala domstolarna (*Amtsgericht*) är den första instansen i brottmål, om inte de regionala domstolarnas eller de högre regionala domstolarnas domsrätt är etablerad (§ 24, punkt 1, 1–3 GVG). I princip (§ 25 GVG) fattas beslut av en brottmålsdomare om målet

rör mindre förseelser (*Vergehen*) eller

drivs av en privat kändesida och

om ett strängare straff än en tvåårig fängelse dom inte väntas.

I alla andra fall är det en undre kammare (jury) som är ansvarig (§ 28 GVG). Den är sammansatt av en yrkesdomare samt lekmannabisittare.

Mål som hänskjuts till de undre kamrarna rör medelsvåra brott, som den lokala domstolen är behörig för (§ 24, punkt 1 GVG), om målet inte har tilldelats en brottmålsdomare (§ 25 GVG). Detta rör mål där det väntade straffet är fängelse i 2–4 år. Dessutom kan en så kallad utvidgad undre kammare pröva ett sådant ärende på begäran av det allmänna åklagarkontoret (§ 29, punkt 2 GVG) om det allmänna åklagarkontoret och domstolen anser att en ytterligare yrkesdomare bör yttra sig p.g.a. ärendets omfattning.

Behörigheten för de **regionala domstolarna** (*Landgericht*) i första instans anges i § 74, punkt 1 GVG. Utöver det är det den regionala domstolen som är ansvarig för alla brott som varken de lokala domstolarna eller de högre regionala domstolarna är ansvariga för, dvs. brott som kan ge längre fängelsestraff. Det är viktigt att påpeka att man i den tyska brottmålslagen skiljer mellan "förseelse" (*Vergehen*) å ena sidan och "brott" (*Verbrechen*) å andra sidan. I den bemärkelsen är ett "brott" (enligt den federala straffrätten) en brottslig handling som enligt lag ger fängelse i minst ett år. Brott är således den allvarligaste brottsbenämningen.

De regionala domstolarna är också ansvariga för alla andra brottmål som kan ge fängelse i över fyra år (§ 74, punkt 1, andra meningen, fall 1 GVG). De regionala domstolarna är likaså behöriga om åklagarkontoret beslutar att väcka åtal i en regional domstol p.g.a. att målet är av särskild betydelse, även om en lokal domstol är behörig.

Vid de regionala domstolarna prövas brottmål av särskilda brottmålsavdelningar. Beslut i första instans fattas av en "stor brottmålsavdelning" (*Große Strafkammer*) och prövas vanligen av tre yrkesdomare och två lekmannabisittare. Enligt villkoren i § 76, punkt 2 GVG, kan en stor brottmålsavdelning besluta att det bara behövs två yrkesdomare och två lekmannabisittare i rättegångar som rör vissa mål.

De **högre regionala domstolarna** är första instansen för de brott och förseelser som anges i § 120, punkterna 1 och 2 GVG, varav de flesta rör Förbundsrepubliken Tysklands säkerhet/existens. Den övre kammaren i den federala högsta domstolen kan pröva mål med fem yrkesdomare, inklusive en domare som leder förhandlingarna. När rättegången inleds kan dock den övre kammaren för brottmål besluta att målet endast behöver prövas av tre yrkesdomare, inklusive den domare som sitter som ordförande, om inte brottets svårighetsgrad kräver att ytterligare två yrkesdomare deltar (§ 122, punkt 2, första meningen 1 och 2 i domstolslagen/GVG).

Överklaganden

Vid överklaganden av en dom från en regional domstol sker detta vanligen vid en **regional domstol** (§ 312 i lagen om straffrättsliga förfaranden – StPO), där överklagandet prövas av så kallade små brottmålsavdelningar (*kleine Strafkammer*). En liten brottmålsavdelning är sammansatt av en yrkesdomare och två lekmannabisittare. Vid överklaganden av domar från en utvidgad undre kammare vid en lokal domstol sitter ytterligare en yrkesdomare med. Dessutom (§ 335 StPO) är ett så kallat direktöverklagande ("*Sprungrevision*") möjligt när det gäller domar i lokala förstainstansdomstolar som den högre regionala domstolen kan besluta om.

Överklaganden när det gäller **lagprövningstalan** (revision) kan inges mot alla domar från förstainstansdomstolar – både regionala och högre regionala domstolar – (§ 333 StPO). Den **federala högsta domstolen** är överklagandeinstans (*Revisionsinstanz*) vid alla beslut från de högre regionala domstolarna och de stora brottmålsavdelningarna vid de regionala domstolarna (§ 135, punkt 1 GVG). De övre kamrarna vid federala högsta domstolen kan besluta om prövning med fem yrkesdomare, inklusive den domare som sitter som ordförande. Överklaganden av (andra) domar från regionala domstolar prövas av de högre regionala domstolarna.

Länkar

Federala högsta domstolen

Senaste uppdatering: 29/08/2019

Sidans nationella språkversion sköts av respektive medlemsland. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Europeiska kommissionen fritar sig från allt ansvar för information och uppgifter i detta dokument. För de opphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.